

Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijai

| 2022-07-04 Nr. (21.2-25 Mr)3-1083

DĖL PASTABŲ LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 1, 2, 8, 9, 10, 10¹, 12, 15, 20, 22, 24, 30, 32, 34, 35, 36, 37 STRAIPSNIŲ, AŠTUNTOJO IR VIENUOLIKTOJO SKIRSNIŲ PAVADINIMO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 8², 10², 29¹ STRAIPSNIAIS ĮSTATYMO PROJEKTUI

AB „Šiaulių energija“, susipažinusi su Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 1, 2, 8, 9, 10, 10¹, 12, 15, 20, 22, 24, 30, 32, 34, 35, 36, 37 straipsnių, aštuntojo ir vienuoliktojo skirsnių pavadinimo pakeitimo ir įstatymo papildymo 8², 10², 29¹ straipsniais įstatymo projektu (toliau – Projektas), teikia šias pastabas:

„7. Papildyti 2 straipsnį 18¹–18³ dalimis:

„Šilumos kintamosios dalies bazinis pajamų lygis – kintanti šilumos bazinių pajamų lygio dalis, nustatoma ir koreguojama kasmet šilumos tiekėjo ar reguliuojamo nepriklausomo šilumos gamintojo pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką.“

1.PASTABA:

Kintanti šilumos bazinių pajamų lygio dalis turi būti koreguojama kas mėnesį, nes tikslas turi būti užtikrinti realią šilumos kainą. Turėtų būti sudaryta galimybė šilumos tiekėjui šilumos kainoje įvertinti ne tik praėjusio laikotarpio, faktinės kuro kainas, bet ir pagal turimus aktualius duomenis (biržose ar kitais būdais įsigyto ar VERT skelbiamo ateinančiam mėnesiui) numatomas kuro kainas ateinančiam mėnesiui. Tai ypač aktualu, kai kuro kainos ženkliai kinta. Vėliau faktinių ir prognozuotų (į kainą įskaitytų) kuro kainų skirtumas būtų įvertinamas šilumos kainoje. Tačiau šie skirtumai būtų ženkliai mažesni, nei susidaro dabar.

Siūloma, kad būtų nustatyta kintamą pajamų lygį atspindinti formulė, kuri įgalintų šilumos tiekėjus perskaičiuoti šilumos kainą, esant poreikiui, kiekvieną mėnesį.

9. Pakeisti 2 straipsnio 29 dalį ir ją išdėstyti taip:

„29. Šildymo sezonas – laikotarpis, kurio pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimu, siekiant užtikrinti pagal higienos normas reglamentuotą vidutinę vidaus patalpų temperatūrą šildomuose pastatuose pagal statybos techniniais reglamentais apibrėžtą lauko oro temperatūrą, kuriai esant privaloma pradėti ir galima baigti nustatytos paskirties savivaldybių pastatų šildymą.“

2.PASTABA:

Siūlome „siekiant užtikrinti“ keisti į „užtikrinant“.

12. Papildyti 2 straipsnį 50¹ dalimi:

AKCINĖ BENDROVĖ „ŠIAULIŲ ENERGIJA“

Pramonės g. 10, 78502 Šiauliai, tel. (8 41) 59 12 00, juridinio asmens kodas 245358580, PVM mokėtojo kodas LT453585811
Atsiskaitomoji sąskaita LT357180000003467599, AB Šiaulių bankas, banko kodas 7180, el. paštas info@senergija.lt, www.senergija.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre

„50¹. Šilumos ūkio valdymo perdavimas – viso šilumos ūkio ar jo dalies valdymo teisės perdavimas asmeniui pagal koncesijos sutartį.“

3.PASTABA:

Siūlome numatyti ir kitus turto perdavimo būdus, kad situacijoje, kai esamas šilumos tiekėjas nebūtų pajėgus vykdyti veiklos, būtų galima perduoti turtą kitam šilumos tiekėjui.

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Šilumos ūkio specialiajame plane nustatoma:

1) priemonės, kuriomis savivaldybė užtikrins, kad 2030 metais savivaldybės teritorijoje tiekiamos šilumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, dalis šilumos energijos balanse sudarys ne mažiau kaip 90 procentų, o namų ūkiuose atsinaujinančių energijos išteklių dalis šildymui sunaudojamų energijos išteklių balanse sudarys ne mažiau kaip 80 procentų;

4.PASTABA:

Ar turima mintyje visa savivaldybės teritorija, ar kiekviena CŠT sistema, esanti toje savivaldybės teritorijoje? Vienos savivaldybės teritorijoje gali būti ir kelios CŠT.

5 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Šilumos tiekimo organizavimas

1. Savivaldybė, remdamasi šilumos ūkio specialiuoju planu, organizuoja šilumos tiekimą šilumos vartotojams pagal jų poreikius patalpoms šildyti, ~~vėdinti~~ ir karštam vandeniui ruošti.

5.PASTABA:

Kodėl nekeičiama į „vėsinti“? Ar tokias paslaugas bus uždrausta teikti šilumos tiekėjams?

6 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės ar kitu pagrindu valdomo šilumos gamybos arba bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) įrenginio statybai ar modernizavimui finansuoti yra pasinaudota ar naudojama Europos Sąjungos finansine parama, Nacionaliniame pažangos plane nustatytus atsinaujinančių energijos išteklių pažangos uždavinius įgyvendinančios nacionalinės plėtros programos finansavimo šaltiniais, valstybės ar savivaldybės dotacija ar subsidija, kuri yra didesnė negu 10 procentų nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės ar kitu pagrindu valdomo ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainos. Šiuo atveju nepriklausomiems šilumos gamintojams privaloma šilumos gamybos kainodara šio įstatymo nustatyta tvarka taikoma 5 metus po šilumos bazinio pajamų lygio nustatymo.“

6.PASTABA:

Kodėl tik 5 metams? Nusidėvėjimas skaičiuojamas 16 metų, tai kodėl toks trumpas laikotarpis privalomos šilumos kainodaros taikomas NŠG?

7 straipsnis. Įstatymo papildymas 10² straipsniu Papildyti Įstatymą 10² straipsniu: „10² straipsnis. Atliekinės šilumos supirkimo bendrieji principai

1. Atliekinę šilumą generuojantys asmenys turi teisę atliekinę šilumą tiekti į šilumos tiekimo sistemą. Šilumos tiekėjas jam priklausančioje aprūpinimo šiluma sistemoje atliekinę

šilumą superka ne šilumos aukciono būdu Tarybos patvirtiname Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše nustatyta tvarka, ne didesne kaip vienu kalendorinių metų laikotarpiui Tarybos nustatyta didžiausia leistina atliekinės šilumos supirkimo kaina. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje šiluma gaminama ir (ar) superkama aukciono būdu, šilumos tiekėjui šio įstatymo 10¹ straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka energijos išteklių biržos operatoriui teikiant prognozuojamą gaminti ir (ar) supirkti šilumos kiekį, prognozuojamas atliekinę šilumą generuojančių asmenų patiekti šilumos kiekis atimamas iš vartotojų poreikiams patenkinti reikalingo šilumos kiekio.

7. PASTABA:

Ar VERT-as kiekvienu atveju nustatinės atliekinės šilumos kainą individualiai (asmeniui, sistemai ar pan.) ar bus sukurta nauja metodika? Jei taip, įstatyme turi būti detalizuota.

13 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 13 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) derinti su ~~licenciją išdavusia institucija~~ šilumos tiekimo įmonės valdyba, jeigu jos nėra, – su kitu įmonės valdymo organu valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo planus ir šilumos tiekimo įmonės nustatyta tvarka teikti ~~licenciją išdavusiai~~ šilumos tiekimo įmonės valdybai, jeigu jos nėra, – kitam įmonės valdymo organui ir savivaldybės institucijai informaciją apie ~~į~~ valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo planų vykdymą;“.

8. PASTABA:

Ar teikiant planus VERT-ui nebūtų mažiau manipuliavimo ir interpretacijų, nes VERT-as nustato ir bazinį pajamų lygį, kuriame įvertintos šios sąnaudos, atitinkamai VERT-o lyginamieji rodikliai riboja šių sąnaudų dydį.

17 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Šilumos kainodara

2. *Šilumos ir (ar) karšto vandens kainos grindžiamos šilumos ir (ar) karšto vandenstiekėjo būtinomis pagrįstomis, valstybės reguliuojamomis šilumos ar karšto vandens ruošimo (pirkimo), perdavimo, įvadinųjų atsiskaitomųjų šilumos ir (ar) karšto vandens apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros, sąskaitų (mokėjimo pranešimų) už šilumą ir (ar) karštą vandenį parengimo ir pateikimo vartotojams sąnaudomis. Minėtoms sąnaudoms taikomos pagrįstos veiklos bendrojo vartojimo efektyvumo užduotys reguliaciniam laikotarpiui, nustatytos vadovaujantis Tarybos patvirtintu Lyginamosios analizės aprašu. Turto nuomos mokesčiai ir kitos sąnaudos, nesusiję su šilumos ir (ar) karšto vandens tiekimo veikla, negali būti įtraukiami į šilumos ir (ar) karšto vandens kainas. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainas negali būti įtraukiamos jokios sąnaudos, susijusios su pastatų vidaus šildymo (įskaitant šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis. Apyvartinių taršos leidimų prekybos pajamos ar sąnaudos įvertinamos skaičiuojant šilumos kainas Tarybos patvirtintoje Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjui vykdant bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą, taikoma Tarybos patvirtinta Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodika.*

9. PASTABA:

Kas yra „bendrojo vartojimo efektyvumo užduotis“? Prašome patikslinti.

3. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą įtraukiant pagrįstas sąnaudas už kurą, privalo būti įvertinama, ar energetikos įmonė laikėsi Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų įpareigojimų. Šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 100 GWh šilumos per metus, įsigydami elektros ir (ar) šilumos energijai gaminti reikalingą biokurą, privalo kalendoriniais metais įsigyti ne mažiau kaip 30 procentų biokuro, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos. Jeigu biokuras ir (ar) gamtinės dujos buvo įsigyti nepažeidžiant Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų reikalavimų ir (ar) reikalavimo įsigyti biokurą, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, kuro sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą neribojamas. Kitų biokuro rūšių, kuriomis neprekiuojama biržoje, arba, jeigu buvo nustatyta, kad kuras, naudojamas šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, buvo perkamas nesilaikant Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų reikalavimų ir reikalavimo įsigyti biokurą, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, įsigijimo sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojamas pagal vidutinę metinę biokuro biržos kainą, vidutinę metinę biokuro kainą arba vidutinę metinę gamtinių dujų biržos kainą, arba vidutinę metinę biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, kainą, kurias, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka, nustato Taryba. Kito kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojamas pagal vidutinę metinę atitinkamo kuro rinkos kainą, kurią, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka, nustato Taryba.

10. PASTABA:

Metinės biržos vidutinės kainos neturi būti taikomos, nes metinės vidutinės kainos gali būti apskaičiuojamos tik pasibaigus metams, todėl visus metus lieka neapibrėžtumas, šilumos tiekėjai negali įskaityti į šilumos kainą ir susigrąžinti pagrįstų sąnaudų, tai ypač aktualu šalčiausiais mėnesiais. Siūloma „metinės vidutinės biržos kainas“ keisti į „mėnesio vidutinės atitinkamos biržos kainas“.

4. Šilumos pajamų lygis ir šilumos kainos, atsižvelgiant į patiriamas sąnaudas, galibūti diferencijuojami pagal šilumos tiekimo sistemas, vartotojų grupes, šilumos pirkimo–pardavimo vietą, tiekimo–vartojimo ribą, šilumos vartojimo mastą, šilumnešius ir jų kokybę, tiekimo patikimumą, vartojimo sezoniškumą, periodiškumą ir šilumos apskaitos būdus. Diferencijuojant kainas, kryžminis subsidijavimas tarp vartotojų grupių yra draudžiamas. Sprendimas dėl šilumos kainų diferencijavimo turi būti suderintas su savivaldybės taryba ar šio straipsnio 17 dalyje numatytu atveju įmonės įstatuose nustatyta tvarka.

11. PASTABA:

Siūlome papildyti, kad šilumos kainos gali būti diferencijuojamos ir pagal savivaldybių teritorijas.

Generalinis direktorius

Virgilijus Pavlavičius

ORIGINALAS NEBUS SIUNČIAMAS

Audronė Čepulienė (8 41) 591 203, el.paštas audrone.c@senergija.lt